

Radý a tipy pro řidiče, kteří chtějí autem cestovat po Norsku.

Norsko má prakticky stejná pravidla silničního provozu jaká platí po celé EU. Vyhlášky, předpisy a zákony lze najít na stránkách global assistance - <http://tour.globalassistance.cz/>. Pokusím se napsat to, co jsem zažil nebo poznal na místních silnicích.

Rychlostní omezení v Norsku:

Město:

- běžně 50 km/hod
- ve vyznačených místech 40 i 30 km/hod

Mimo město:

- na silnici 80 km/hod
- na dálnici 90 km/hod

Kontroly rychlosti v Norsku:

Podél silnic běžně stojí automatické radary. Obvykle je značka 60 km/hod a zhruba do 200 metrů následuje radar. Pak jsme potkali přenosné radary a k nim bylo asi 8 (!) policistů - i na toto měření jsme byli předem upozorněni. Další kontroly jsou pak už v civilních vozech. Na takovou kontrolu Vás nikdo neupozorní. Prostě je to policista v civilu.

Nepočítejte s žádným smlouváním, tady to neexistuje. Překročení povolené rychlosti už o 1 km je za tučnou pokutu (na českou kapsu). Dodržováním rychlostí jsou skoro posedlí (taky ne všichni).

Norští řidiči:

Norové jezdí zvláště. Pokud dojedou auto před sebou, tak se za něj nalepí a příštích 50 km jsou schopní takhle jet. Z počátku je to divný pocit, že máte pořád „lepidlo“ za sebou, ale pak si zvyknete. Hodně málo předjíždějí, i když jsou na to krásná dlouhá místa, a když už se rozhodnou, tak klidně před kopcem.

Je tu zvykem, že když máte za sebou více aut co Vás dojeli, pozastavit na nejbližším možném místě a pustit je. Dělají to návěsy, traktory i osobní automobily.

Jinak jsou Norové na silnicích ohleduplní. Při vyhýbání si navzájem děkují. Málokdy se stane, že když Vás dojedou, začnou zuřivě blikat dálkovými světly (jak je českým zvykem). Prostě se přizpůsobí.

Hodně dbají na rychlost zvláště ve městě, takže pokud někde přibrzdíte, protože hledáte cestu, jedou poctivě za Vámi a čekají co uděláte.

Znamení o změně směru jízdy občas dají a občas ne.

Kruhové objezdy, semaforey a značení:

Kruhové objezdy jsou často dvouproude. Ale málokdy jsou tam ty pruhy vyznačeny. Přednost má vozidlo na objezdu. Běžně se nám stávalo, že přijedeme na kruhový objezd ve vnitřním pruhu a chceme pokračovat prvním výjezdem – jde to. Dáte „blinkr“ a koukáte, jestli Vás někdo nepodjíždí a jedete. Jsou tady zvyklí přibrzdit a pustit. A totéž očekávají od ostatních, takže je dobré s tím dopředu počítat.

Semaforey jsou tu prostě divně. Tuhle logiku jsem nepochopil. Jsou tu se šipkama a s plným kruhem. Když se rozsvítí plná zelená, tak to ještě neznamená, že můžete jet. Vždy si kontrolujte, jestli tam ještě někde není červená šipka. Není to jako u nás. Tady mohou jet všichni rovně a doprava (nebo doleva) při plné zelené, ale doleva (nebo doprava) čekáte na šipku. Při západu slunce se ta šipka navíc docela dobře přehlídne. Bohužel nemají žádný podklad kolem semaforu, aby to nesplynulo s pozadím.

Křižovatky jsou občas značené a občas ne. Když jsem si nebyl jistý, zvolil jsem taktiku přijet – počkat a pak jet. Když chtěli čekat oni, tak bliknuli. Ostatní značení směrovek na silnici je někdy tragédie. Doporučuji navigaci, bez ní to moc nejde.

Trajekty:

Trajekty fungují jako jinde v Evropě (např. v Chorvatsku). Před trajektem zaplatíte a pak už jedete.

Seznam odkazů, kde je možno získat aktuální informace o trajektech v Norsku:

- www.tide.no
- www.fosennamsos.no
- www.fjord1.no
- www.rodne.no
- www.wergeland.com
- www.osteroy-ferjeselskap.no
- www.bnr.no
- www.skyss.no

Mýto a poplatky v Norsku:

Poplatků je tady docela dost. Platíte při vjezdu do centra větších měst (zhruba kolem 15 NOK na osobní automobil). Platí se za použití mostů (některých), při jízdě z regionu do regionu. Např. jedna cesta z Bergenu k vodopádům Vøringsfossen (na konci Hardangerfjordu) vyjde na poplatcích kolem 105 NOKů (a to jsme nejeli po dálnici, ale podél fjordu). Nebo přejezd přes most na ostrov Osterøy vyjde na 62 NOKů. Když špatně sjedete, tak máte smůlu, prostě zaplatíte a musíte se vrátit...

Poplatky je možné platit dvojnásobkem. Můžete si zřídit AutoPass (krabičku, co dáte za sklo) a při průjezdu Vám to automaticky napočítá – více informací na www.autopass.no. Nebo krabičku nemáte a jedete. To pak na každém stanovišti vyfotí Vaši SPZ a pošlou majiteli auta fakturu.

Ten AutoPass je dobré řešení, dáte číslo karty a oni si to strhnou automaticky při vrácení. Mýtnice se nedají objet. Tohle musím Norům přiznat, mají to vycytané, aby nikdo neujel.

Ostatní postřehy:

Na víceprouduch silnicích můžete potkat modrou značku s autem a v ní nápis 2+. To Vám říká, že můžete použít vyhrazený pruh pro autobusy a taxi, pokud je Vás v autě 2 a více. Je to docela

příjemné, jelikož Norové jezdí v autech většinou po jednom. Je možné takhle jet např. 30 km a neřešíte nic, protože jste v pruhu sami.

Občas ze skály padá nějaký písek nebo kamení (mě se to teda nestalo, ale upozorňovali nás na to).

Tunely jsou hojné a staví se neustále další. Nejsou to ale alpské tunely podle rakouského pravítka. Tady vyhrabou do skály díru, sem tam něco zpevní, trochu to osvětlí a udělají asfalt. Únikové východy to neznají. Zhruba po 300 metrech je jenom hasící přístroj. Větrání v tunelu taky žádné. Informace o délce je jenom venku. Jak jste vevnitř, jedete a nevíte, kolik zbývá kam, tady se to neřeší. Často jsem si přisvětloval dálkovými světly, abych vůbec viděl kam jedu (v těch delších se docela práší). Nejhorší jsou pak přechody ze sluníčka do tunelu a ven. Je dobré vozit sluneční brýle, protože bez nich je řízení hodně náročné na oči. Tunely jsou různé - od krátkých (100 m) po dlouhé (7 km a více) - rovné i točité jako šnečí spirála (tohle jsem si užil □).

Jezdili jsme Fordem Fiestou r.v.2011 s dieslovým motorem. Průměrná spotřeba byla 5 litrů na 100 km (včetně jízdy v horských oblastech). Nafta (květen 2011) stála průměrně 13,5 NOK/litr. Benzín je dražší - průměrně 14,7 NOK.

www.CestovaniSvetem.cz